

Nro. 6.

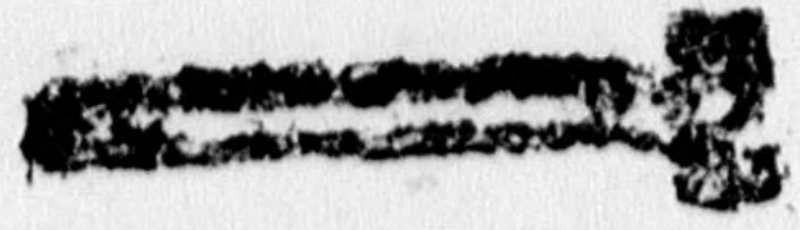
**A' FELS. R. CSASZARNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.**

*Költ Bétsbon, Kedden Januáriusnak 19 ik napján
1802 ik esztendőben.*

Elegyes Levelek.

Semlinből Januar. 23-dikán. — Azon sok bizonytalan okok között, a' mellyeknek a' Belgrádi Bascha' meg ölettetését a' külömbkülömb féle hírek tulajdonitják, némelyek szerént leg hitelesebbnek látszik az, a' melly így beszélltetik elő: Az ő meg ölettetése előtt négy napokkal egygy fő Jantsárnál nevezetes lakadalom esett, a' mellyre másunnan is sok idegen Jantsárok öfzfe hivattattak, a' kik a' lakadalmazás közben a' Belgrádi Jantsárokkal öfzfe szövetkezvén; a' Bascha' meg ölettetésének plánumát egygyütt elintézték. — Ehez képpelt Décember 27-dikén dél utáni két órakor, néhány, rész szerént idegen rész szerént

Belgrádi Jantsárok a' Bascha' látogatására mentek. Az egygyik közülök, *Mulla Isuf* nevü rövid beszéddel köszöntötte a' Baschát — elő adta látogatálfoknak okát és tzeljät — 's ennek vége lévén, az egygyik Jantsár egygy piflollyal a' Baschát agyon lötte, a' másik a' fejit ketté hasította és el ütötte. Mind ezek után holmijét elvévén, egész tsendefföggel el távaztok tölle. A' holt test azután a' feredöbe vitelett, és két napok múlva egész illendö czeremoniával el temetett. — Hallatik, hogy néhány Görög kereskedök a' történéndö gyilkosságról már az azelőtt való nap tudósittatva voltak, és azon éjjel Belgrádot oda is hagyták. A' történet ölta azonközben a' tsendelléget még eddig leg kissebb új környülállás is meg nem zavarta.

Más tudósítások ilyen okát beszélik a' történetnek: Még eleinten sokáig egyenetlenkedtek a' Jantsárok a' Baschával; sok kedves embereit meg is ölték: hanem a' Török Udvarból ide küldetvén *Kapdzsi Basa*, a' két ellenkező felet tsak ugyan özfize békéltette. Élfzre vették azomban a' Jantsárok, hogy a' Basa fogadását meg szegte, azt írván a' fiának *Dervis Begnek*, a' ki Belgrádtól 54 órányi távolságra, egynéhány ezer emberrel táborozott, hogy jönné Belgrád alá, 's magátla' Basának (az Attyának) külsö városi barátival egygyesítvén, támadná meg 's öldösné le a' Jantsárokat. Hogy annál bizonyosabban boldogúlhatna *Hadzsi Mustafa* fel tett szándékában, tudtára adta ezen intézeteteit a' Jantsárok elpusztítása felöl, a' várban benn lévö jó embereinek is. De a' dolog titokban nem maradhatott. A' Jantsárok az egész dolgot ki tudták, &c.

Semlin, Jan. 4. dikén.

„A' Belgrádi Bascha gyilkossai közül, *Kutsukuli*, *Foeso*, és *Mula Jussuf*, a' föbbek. Ezek

mentek ráá, 15 más Jantsárokkal. — Az ő ily hirtelen lett megölettetésének valóságos oka, még ma is tsupa titok. A' több bizontalan beszédek közzé tertozik, hogy ő, minekutánna szabadságát a' Belgrádi Jantsároktól ismét visszsa nyerte volna, az után valami három százat közülök ígéretek által egészfzen a' maga részire hajtott, és arra vette őket, hogy a' Bairam innepének elkövetkezésével midön a' Törökök az ő régi szokások szerént éjjel egymás köszöntésére jární és nappal alunni szoktak, mesterséges okossággal a' több Jantsárokat a' várból tsalják le a' városba, más arra ki = rendeltettek pedig az alatt zárják bé a' várkapukat, és rekerfzfiek ki a' békételenkedőket. Ezt ezek meg tudták: és a' dólgot meg előzték.

Ezen alsó vidékeken a' vizek' ki öntése még meg nem szűnt, sőt naponként terjeszkedik tovább = tovább: nevezetesen Báts vármegye és a' Bánátus vannak erőllen ki tétetve néki, úgy hogy ha még tovább is így tart, felettébb való inségre juttatja ezen vidékeket.

T r i e s t.

Minekutánna itt néhány napokig igen kemény szelek uralkodtak volna, Jan. 3 = dikán estve felé az ellő meg eredett: bé következvén az éjjel, az ellő, jég = ellő, és hó, rettentő zivataros széllel egygyütt, egymást fel váltva éjféltájig kegyetlenkedtek; ekkór az egész levegő eget temérdek homály borította és fogta bé; két óra tájban rettenetes menydörgés kezdődött, 's mind ezeknek az emberi elmét egészfzen eliszonyító levegő = ég béli viszontagságoknak az lett a' következése, hogy a' tenger magát mintegy egészfzen felpuffasztván, annyira ki ütött, és a' szomszéd vidékeket úgy el borította, hogy ilyenre sok esztendők

ólta nem emlékeznek itten a' lakosok. A' városnak nagy részit el borította a' víz; a' magazinumokba is bé nyomúlván, sok kárt okozott a' kereskedő portékákban. A' tengerről a' partján kívül az országútig járkáltak ki a' kissebb rendű hajók. Estvétül fogva más nap reggeli 7 oráig tartott ez a' veszedelmes idő, és ekkör is oly rettenetes föld = zendüléssel vagy föld = rendüléssel végződött = el, a' milyenre itt hasonló képpen nem emlékeznek.

Zengg, DéceMBER' 27 = dikén.

A' szüntelen való effőzés sok pusztításokat tett, szamtalan szerentsétlenségeket okozott, és fok ezer szegény lakosokat kóldus botra juttatott. A' ki öntött viz a' közel lévő falukban sok szomorú jeleket hagyta hátra a' maga pusztításának, sok házakat és malmokat egészen el vitt, hogy a' helyeiket is alig ismérni. — Az Ottochaner Regimentben vólt *Aichelburg* Kapitányt is igen véletlen és keserves történet érte ezen árvizes napokban, a' ki is 12 = töd magával ezen hónapnak 18 = dikán Agrámba a' katonafág' hó = pénze után küldettévé, hogy útját rövidittse, a' velle lévő emberekkel és 3 lovakkal, tutajra (szálra, öszsze foglaltatott gerendákra) ült, hogy a' *Licca* viz kereftül mennyen. Az általevezés közben a' lovak néki bolondúttak, nyughatatlankodni tapodni kezdettek, a' tutajnak most égygyik majd másik oldalát nyomták alá, míg égyfzer egy kemény szél néki tsapodván a' tutaj fel = emelt oldalának, azt egészen le = fordította, és a' rajta lévőket mindenestől fogva a' víz alá temette. Tsak két katona tarthatta meg úzás által az életit; a' más tíz a' Kapitánnyal égygyütt oda vezett.

Karlobago, Déccmb, 31 = dikén.

Melly vétkes lépésekre vetemedhetik az emberi indulat akkór, midön a' természeti szeretet' helyébe gyűlölség és boszszúállás kívánása férkezett bé, egy új kedvetlen bizonyosága lehet ennek a' következő történet is. Egy igen gazdag és előkelő polgár, minden igazi ok és fundamentom nélkül a' maga jámbor jó feleségével rofzszúl élvén, arra az embertelen gondolatra és határozásra tökélette el magát, hogy a' feleségit felakasztza. Azonközben, hogy magát a' gyanutól meg = menthesse, és a' közönséggel azt hitethesse el, hogy az alszony maga vólt volna a' magyilkoska, mérget adott jó bővön bé néki, 's azután tsak hamar fel akasztotta. A' meg = vizsgáltság után minden gonofzságai világosságra jöttek a' bünös férjfiunak, és már most az Agrami tömletzben várja a' nyomorúlt a' meg = íteltetést. Nevezetes ezen szomorú történetben az a' ritkaság, hogy a' szerentsétlen alszonynak egy férjfi testvére, a' ki az Ottochaber Regementben Kapitány lévén, 's éppen ezen időben néhány emberekkel ki küldettévé, a' velle lévőekkel egygyütt egy vízbe veszett, a' melly erősse meg vólt áradba.

A' Gróf *Battyáni Tódor Grobnigg* jofzágában is nagy pusztításait lehet szemlélni a' sok elsőnek, áradásnak. A' szöllő = fák az áldalokról le = mosattattak, az ajjasabb helyeken pedig el fűjjetek, 's helyekbe halmok emelkedtek fel. A' tsatornához hasonlító zápor = esőkön és menydörgéseken kívül, hogy az emberek közzül is sokak el nem veszték, tsak az Isteni gondviselésnek lehet közfönni.

Strasburg, Jan. 8 = dikán.

A' Rénus' vizének ki áradásáról érkező hí-

rek, naponként keservesebben írják le az által okoztatott sok károkat. Tizennégy faluknak vidékjeiken ezek a károk éleek: — 7 emberek fulladtak a vízbe, 19 házak omlottak öszsze, 200 házakban esett sok kár, 118 ló, 345 szarvasmarha, 35 sertés, 113 borjú, és 721 juh, veszett a vízbe, 20 hidak romlottak el, az eleség mind a 14 faluban oda lett, az őszi vetés mintha nem is lett volna, a tüzi fának nagy részt elvitte a víz, a megmaradt barom, sokáig a vízben kínlódván, nagy részint szedik, &c. A víz 4 lábnyomnyival nevedett volt most feljebb, mint a melyekre még a múlt Században is emlékeznek az emberek. Minden gátakat és töltéseket elszárgatott, lehetetlen volt ellene állani: A Rénus mellyéki falukon 24 ízben verték fére míg az áradás szünni kezdett a harangokat.

Lyonból, Decemb. 30. dikán.

Talleyrand Külső dolgokra ügyelő Minister tegnap előtt meg érkezett ide. A Cisálpínus főbb küldöttek ma nálla ebédéltek. A Mailandi Érsek a Minister jobbja felől ülven, egészséges, és igen vidám állapotban látszott lenni, midőn azonközben csak hamar, mintha valamit akart volna a Ministernek mondani, feléje hajólván, visszataradt a karos székre. Ez a tisztes öreg a *Visconti* hires és nevezetes Familiából származott és már 82 esztendőket töltött ember. Az Első Konzállal az ő Első táborozásának alkalmatosságával Mailandban ismérkedett meg. Mint Kárdinális jelen volt a VII. dik Pius Pápa választatásában; és azután Romában is járt. Most azért tette *Lyonba* ezen utat, hogy az Első Konzállal még egyszer láthassa. *Talleyrand*, a ki a revolutzión előtt maga is belső személy, még pedig Autuni Püspök volt annyira meg illetődött

ezen nagy méltoságu Erseknek hirtelen való halálán, hogy az asztaltól fel kelvén, más szobába vonta el magát.

Lyon, Decemb. 31 = dikén.

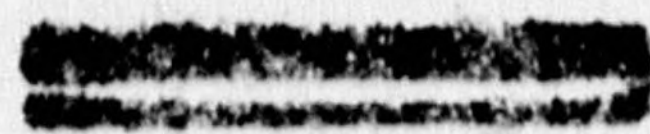
Az az ebéd, a' mellyet *Talleyrand* Külső Minister itten a' maga szállásán az *Europa* nevű vendég fogadóban tegnap a' Cisálpínai Küldötteknek készítettett, oly fényes vólt, hogy itt ahoz hasonlót meg eddig nem láttak. A' *Maylandi* 82 elztendőket élt idős Erseknek, javasolták gyengeségére nézve némelyek, hogy ne jelenne meg ezen vendégségen, hanem igen egesléges és vidám lévén nem vette rá magát, hogy elmaradjon onét. Azomban, alig falta bé az első falatot, hogy azonnal le roskadván, ki múlt a' világból. A' vendégek pedig a' véletlen történetnek látásán meg-irtózván, minyájan széljel oszlottak. Az a' hires *Maskati* nevű orvos Doktor is az asztalnál ült, és minden mesterségit elő vette, hogy a' holtat az életre még egyszer vissza hozhassa: de leg kissebb haszon nélkül maradott minden igyekezete.

Páris, Jan. 4 = dikénn.

Tegnapelőtt a' Belső Minister *Cbaptal* is el utazék *Lyon* felé. Az Első Konzúl még Jan. 5 = dikén is jelen lenni szándékozik a' Párisi katonaparádán. A' fegyveres seregek olyan sürűen vannak *Páris* és *Lyon* között szállásokra osztatva, hogy tsaknem kezet fognak egymással; a' melly környülállás egygy valóságos jele annak, hogy már most az Első Konzúl is nem soká el fog oda indúlni.

Lyonban a' váras háza, most Országlószék' házánek neveztette azért, hogy az Első Konzúlnak

abban leszen ezen alkalmatossággal a' szállása. Ezen sokak tsudálkornak Párisban, nem láthatván által, hogy az a' ház, a' mellyben a' Konzúl 10 vagy 12 napig szálláson lenni akár, miért neveztetthetik Országólészék' házának, ha mingyár egész Frantzia országban a' leg szebb és pompásabb épület volna is az. Sokak még arra a' vélekedésre is véteődhetnének ez által, hogy talám fel akarja Párist Lyonnal tserélni az Országólészék.

A' Párisból Lyonba útazott Konzuláris testörző seregen kívül, a' Lyoni előkelőbb hazakból való ifjuság is formált egygy testörző lovás sereget, a' melly is az Első Konzulnak egygy darabig eleibe jöni, és ötet oda bé kísérni szándékozik. Ezen kívül egygy Karabélyos és egygy Granatéros Batalion is állott fel Lyonban ugyan ezen alkalmatosságra, olyan tzéllal, hogy a' Konzulnak itt léte alatt ezek tegyék a' várason a' szolgálatot.

Gondólják, hogy a' Cisálpínai Konstitutió nem sokat fog a' Frantzia országitúl külömbözni: azt ki véve, hogy az Első Konzul helyett, ottan Elölülő leszen, a' ki 20 esztendeig nem fog változni.

Az Első Konzul' mostoha leányát Boharnois Kisasszonyt, feleségül vette Generál *Bonaparte Lajos* (a' Konzul 3 dik testvér ötse).

Madridból olyan hír érkezett Párisba, hogy már a' Nápolyi Király is meg ismerte a' Toskánai Királyt.

Minthogy a' Frantziák Egyigtomi nagy expeditziójoknak vége, sok féle gondolatokra szolgáltatót alkalmatosságot, nem leszen talám olvasóink előtt is unalmas az a' hiteles tudósítás, a' mellyet a' Frantzia Országólészék' engedelmével Gen. *Regnier*, a' ki *Abdullah Menou* fő vezérrel nem egyezhetvén, ötet Egyiptomban hagyta vólt, haza érkezése után ki adott. — „

„A' Nagy Vezér és a' Konstantinápolvi Ország-lószék (így ír *Regnier*), a' kik Egyiptomnak meg-támadása végett Angliától tsak egygy segítő tsopórtot kértenek vólt, egélszen el bámul-tak, midőn azt látták, hogy olyan nagy számu Anglus fegyveres sereg szállott ki oda, a' melly ott a' főbb hadi munkákat maga el követhetné. Nékiek éppen annyi okok vólt félni az Anglusok-tól is mint mi töllünk; minthogy így azt gondolhatták, hogy akár a' Frantziák akár az Anglusok' győzedelmeskedjenek, Egyiptom minden esetben idegen kézre fog szállani, és előre telylyességgel el nem láthatták, 's nem is remellhet-ték, hogy a' közönséges meg-békéllésnek alkal-matosságával alku szerént vissza fogna, az a' ma-ga előbbeni urának adattatni. Ez a' félelem, 's meg annak szemlélése, hogy a' Frantzia Ország-lószék az Orosz Birodalommal alkudozásokba botsátkozott, arra vették vólt a' Portát, hogy az Anglusoknak Egyiptomi expeditziójokat, inkább akadályoztassa, mint segélje; a' Török seregek hozzá nem fogtak a' tsatázáshoz, míg azt nem látták, hogy az Anglusok olyan erővel vannak, hogy tsak magok is hozzá foghatnak a' tsatázás-hoz; a' Nagy vezér meg nem mozdúlt a' maga táborával addig, míg azt nem látta, hogy az Anglusok szerentsével kezdetek hozzá a' viasko-dáshoz. Az Anglusok illendő tekintettel visel-tettek az Egyiptomi Frantzia táborhoz, és nem kevésfé féltek a' következésektől, abban az eset-ben, ha a' mihez reménségek vólt, meg tsálta vól-na őket, az az, hogyha a' Frantzia sereget rész-en-ként meg nem verhették volna. —

„Midőn *Kléber* fő vezér meg hólt, a' mitá-bori kassáink tömve tele vóltak azzal az adó-val, a' mellyet ő a' Heliopolisnál esett fényes győzedelem után fel szedett; seregeink is leg jobb állapotban vóltak. Azt képzelte az ember,

hogy fejedelem kútfejeink kimerithetetlenek vólnának; nem hogy hadi kassánk nevelésén iparkodtunk volna: hanem csak gondját sem viseltük. Lehetetlennek tartván meg-támadtatásunkat, az élelem-szerkesztetésre és öfzfe-gyűjtésére, semmi gond sem volt; az adónak idejében való felszedtetése el-mulasztatott: az Anglusoknak megjelenésekkór, kassaink és életházaink nem vóltak abban az állapotban, a' mellyben lenniök kellett volna.

„*Murad Bey* Felső Egyiptomi Fejedelem felingerlödött, a' ki meg vonta tőlünk a' fejedelmet pedig mi néki igen jó hasznát vehettük vólna. Seregeinknek egygy része, a' mellyeknek a' tenger-part védelmezésire kellett volna hagyatgatni, onét vissza hivattatott. Az a' rendelése Kléber fő vezérnek, mely szerént olyan intézeteket tett vólt, hogy Egyiptomnak azon alsó részében, a' melly *Déltának* neveztetik, örökké egy tartalék sereg álljon lábön, azzal a' tzéllal, hogy onét akár mely meg-támadtatott pontra mindenkor segítségül küldettethessék, nem tartatott meg. Midön az Anglusok Mártzius' 8-dikán Abukirnél Egyiptomba ki szállottak, csak egygy kiseded fegyveres csoportot állithattunk ellenekbe: a' melly leg nagyobb vitézséggel védelmezte ugyan a' partokat, hanem végezetre engedni kéntelenített az igen nagy erőnek. —

„Az Anglus sereg, Mártz. 1-ső napján érkezett meg Abukirhez. A' kemény szelek hét napig akadályoztatták annak ki-szállását. Ha lovasaink mingyár ekkór útnak indittattak volna, azok kettőztetett sebességgel még el-érkezhettek vólna a' ki-szállásnak napjáig a' tenger parthoz, 's így egymás nyomában az egész tábor oda érkezhetett volna, és az Anglus sereget, még mi-nekelötte az magát a' parton readbe szedhetett volna, egész erővel meg támadván, annak ágyu-

zó seregét meg zavarhatta, és ismét a' tengerre vissza menni kényszerithette volna. De mindenek ellenkezőlög történtek; a' Frantzia seregek különbözőkülönb csoportokban Egyiptomnak különbözőkülönb részeire oszlattattak széljel. Hijába mondatott, hogy egyedül csak az Anglus seregtől kellene félni; hogy az Anglusok sohol nem másutt, hanem csak Abukirnál fognának ki szállani; hogy a' Nagy Vezér egygy nyomot sem fogna elő felé tenni, mind addig, míg az Anglusokat az Egyiptomi parton elő felé jó szerentsével haladni nem látná, és végre, nekünk egész erőnket összesze kellett volna tsatólni, hogy az Anglusokat meg verhessek. Menou fő vezér azomban csak az egygy *Lanüsse* Generálit küldötte el osztályának egygy részével és egygy lovas regementtel Abukirhez: még pedig ez a' kiseded csoportunk is az Anglusok' ki szállása után csak a második nap érkezhett meg. Az Anglus tábor öt napot töltött el a' kiszállással, és a' maga rendbe szedésével: és még azután kezdett Alexandria felé elő mozdúlni. Itt 17 ezer Anglusok ellen, 4 ezer embernél többet ki nem állithattak a' Frantziák: pedig a' Cairóval való közösülésnek útját is szükséges képpen védelmezni és meg tartani kellett nekik. —

„Mártziusnak 14: dikén ezen közösülés' útjának védelmezésére fordittatott maroknyi népünk. Ez sokáig vetélkedett az egész Anglus táborral a' győzedelem felett; sok kárt is tett benne: és annyival keservesebben esett neki az Alexándriába való vissza térés, minthogy minden Frantzia meg győződött ezen napon a' felől, hogy az Anglusok' meg verésére való jó alkalmatosflágot elmulasztottuk; és hogy csak 10 ezer emberrel, pedig ennyit erre a' napra könnyen összesze gyűjthettünk volna, gondólható képpen meg verhetjük volna őket. Egygy maroknyi népnek egygy

egész tábor ellen való ilyen ellentállása, és az Alexandriai halmokon való vakmerő megállapodása, egészszén fel lobbantották az Anglusokban az iránta való tiszteletet. Elcsúszásuknak és sebességeiknek sokságát szemlélvén, a' helyett, hogy győzedelmeiket folytatták volna, megállottak, és egygy keskeny helyen, a' *Madieh* tava és a' tenger között sietséggel sánczok ásásához fogtak. —

„Fő vezér *Menou* Mártz. 11 - dikén vette *Cairóban*, az Anglusok' kiszállása felől való hírt, és meg határozta, hogy ellenek induljon: hanem igen számos őrző feregeket hagyván hátra az erősekben, nem gyűjtött öfzise maga mellé anynyi fegyveres népet, a' mennyit lehetett volna. Ő, Mártz. 20 - dikán érkezett *Alexándriába*. Az Anglusok már ekkor nyolcz napokat töltöttek volt el a' sáncz - ásással; és azokat ágyukkal jól meg rakták. Ezen erőss sánczokban 16 ezer Anglus feküdt: a' mi erőnk pedig, a' *Menou* megjövetelevel is csak 9 ezer emberekből állott. Azonközben, így is próbát kellett tennünk, olyan tzeljal, hogy ha a' dologot itt jól el végezhetjük, azután a' Nagy Vezért is megverhessük, ha a' pusztákról elő talál nyomólni. Az ütközet ilyen reménységgel intéződött el, hogy nagyobb erőnket az ellenség' jobb szárnya ellen fordítjuk, az alatt az ő bal szárnyának is foglalatosfágot adunk, 's ha szerentsére az ő jobb szárnyát keresztül vághatjuk, 's megzavarhatjuk, az után a' további győzedelmeskedést lovasságainkra bízhatjuk. Ez a' plánum még a' *Menou* jelen nem léte alatt tsináltatott ki: hanem kerülő után néki is tudtára adódván, ő is helybe hagyta és parantsólt, hogy az Mártz. 21 - dikén vétetődjék munkába. —

„A' fő ütközet *Lanüsse* Generálra bízattatott, de a' ki, osztályának elején maschirozván, szerentsetlenül megölettetett. Az általa kiadódott

rendelések, nem tellyesítették tökéletesen: a' melly környülállás miatt seregeink rendjeiket elvesztvén, éppen az ellenség sántzainak töveiknél széledtek el, a' nélkül, hogy azokba bé ronthattak volna. Ez történt a' közép pontnál is. Gen. *Menou*, a' kit a' sereg' elején lenni gondoltunk, a' lovassággal állott hátul, a' mellynek parantsólt, hogy vágjon bé. A' lovasság engedelmeskedett, és az Anglus sántzoknak és ágyuknak egyenesen a' közép pontjokra rohant, a' hol két harmad része, meg ölettetvén, meg sebesedvén, vagy lova határol le hányattatván, a' többi kénytelenített visszafizta térni. Hogy a' jobb szárnyunkról a' balra és a' közép pontra segítség mehesen, lehetetlen vólt a' lovasság fordulásai miatt, a' melly is tsak nem egészfzen semmivé tétetödvén, oda vólt minden reménségük, és kénytelenek vóltunk magunkat visszafizta vonni. —

(*A' többit más alkalmatossággal*)

Miként fogja *Menou* fő vezér magát ezen hathatós vádak ellen védelmezni, ezután fogjuk meg hallani. Most ő is meg fog Lyonban jeleni, a' hól személlyesen akar véle az Első Konzúl az Egyiptomi utolsó történetekről beszélni.

Az Ámiensben folyó alkudozásokról nagy halgatás van egygy idő óta.

Párisban most is tsak a' régi Kalendárium szerént innepelték meg az új esztendőt. Arúltak mezes pogátsákat is, ilyen nevezettel: *Bon bons à la Bonaparte* — *Bon bons à la paix*.

Mind a' Meg-tartó Tanáts, mind a' Tribúnátus, mind pedig a' Törvényhozó Gyűlés, újabb-újabb tselekedeiteik által jelengetik függetlenségüket, vagy mint mások a' dolgot ki fejezik, az Oppozitziót. A' Meg-tartó Tanáts mostanság egymás után két versben választván magának tagot, egyfzer sem azt választotta a' Kándidatu-

sok között, a' k. st az Első Konzúl ajánlott. Az első alkalmatossággal Jourdan, Lamartilliere és Berruyer Generálokat ajánlotta vólt az Első Konzúl, még pedig ilyen meg jegyzéssel, hogy ez úttal jó lenne, ha a' választásban ezen ritka érdemű katonák között valameikre tekintet lenne. A' Meg-tartó Tanátsban ellenben Gregoire Püspökre ment a' voksok' többsége, a' ki harmad magával a' Törvényhozó Tanátstól vólt kándidáltatva. — Az ólta még esett a' Meg-tartó Tanátsban egygy új tag választás. Ez úttal az Első Konzúl Gen. Jourdánt, a' Tribunátus Daunou polgárt, a' Törvényhozó Tanáts pedig Lamartilliere Generálist, kándidálták és ajánlották mások felett. Most is arra voksóltak a' Meg-tartó Tanáts tagjai leg többen, a' kit a' Törvényhozó Tanáts ajánlott: és így ez úttal tsakugyan bé lépett Lamartilliere a' Meg-tartó Tanátsba; mikor nem az Első Konzúl kándidálta. — Püspök Gregoire gondólható képpen le mond már most a' püspökségről, minthogy a' Senátorok nem viselhetnek két hivatalt.

Minekutánna a' Törvényhozó Tanátsban és a' Tribunátusban az új Törvényes Könyvnek vagy két első Tzikkelyei vizsgálva vettettek vólna, ilyen jelentés érkezett ezen Tanátsok között az Elsőhöz: — „

„A' Respublika Konzúljai, a' Törvényhozó Tanátshoz. Törvényhozók! A' Kormányfészék vizsgálva veszi a' Polgári Törvényes Könyv iránt elötökbe terjesztetett projektomokat. Nagy fájdalomára esik, hogy azon törvényeknek bé-hozását, a' mellyeket a' nemzet igen erőssen ohajt, más időre halasztani kéntelenítettik: de meggyöződve vagyon a' felől, hogy az az idő nem jött még el, a' mellyben ez a' fontos tárgy olyan tsendes indulattal és egygyefféggel vizsgálathatik, a' milyent kíván. — Bonaparte, Első Konzúl.“ —

A' Törvényhozó Tanács meg határozta , hogy ezen Konzularis levelet által küldje a' Tribúnatushoz.

Páris , Jan. 5 = dikén.

A' *Párisi Journál* nevű Párisi Újságban egygy nevezetes tikkely olvastatik , ilyen tizim alatt *de l'Opposition*. Azt a' külömbséget adja benne elő az író, a' melly egygy okos, meg világosodott, jó tzelra intéztetett, és alkalmas idö béli, 's meg egygy tudatlan, alkalmatlan, boszszantó, és erőszakos *Oppositio* között vagyon, &c. Hová tzelozzon ez az író ezen tikkely által, észre lehet tsak abból is venni, hogy ezt éppen akkor adta ki, midön a' Konzulok az általok projektáltatott Polgári Törvényes könyvet, a' Törvényhozó Tanátsól a' mingyár le irt jelentés által mintegygy boszszankodva vissza kérték. — Azt is meg lehet jegyezni , hogy a' *Moniteur*, mint Konzularis újság, már rég hogy ki sem hirdette azokat a' beszédeket, a' mellyek a' Tribúnatusban ezen tárgy felett folytak, hanem tsak azt adta ki röviden, hogy ez vagy amaz tikkelynek mellyik tag fogta pártját, vagy mellyik mondott ellene.

Ménou Egyiptomi fő vezér, már kiülte a' Marsiliai Konumatzházban a' tisztulás' napjait, és kün jár. A' felesége, a' ki az Alexandriai feredő gazdájának leánya vólt, a' Török szokás szerént Frantzia országban is bé fedezett ábrázattal jár künn, Minthogy Gen. Menou Cairóban Török vallásra állott, 's magát környülmeteltette: már most nem tudni, hogy meg marad a' itthon is ezen vallásban.

London.

A' Parlamentomban nem soká elő fordúl , mint a' környülállások mutatják, a' -' -' -'

tzióban fundálódó nagy változás, a' melly szerint annak tagjai bizonyos időkben el oszlatódnak, vagy újra választani fognak, vagy pedig mások választatnak helyekbe, a' szerént, a' mint kinek-kinek a' választók' kedvezése szolgál. — Már nagyon megindultak sokak a' tagok közül benne, hogy a' választók között magoknak sok jó akaratokat szerezhessenek. Gyakran látogatják őket. *Pitt* is el utazott *Cambridge* Városába, a' melly őtet szokta mind eddig a' Parlamentomban a' maga Képviselőjének tartani. Kétség kívül most is annak fogja újra választani. — *Westminsterben* az *Jean d'Acree* hérós *Sidney Smith* és *Fox* felett fognak, az előre való vélekedés szerént, az idén vetélkedni a' választók, és gondólni lehet, hogy az első nyeri el a' voksoknak nagyobb számát.

A' *Pétersburgi* követségből haza jött, és már most arra az esetre, ha a' végső békeesség megkésülhet, hasonló méltosággal a' *Frantzia* Republikához rendeltetett *Lord Whithworth*, megházasodott, és *Dorset* ifjú özvegy *Hertzeznét* vette feleségül; a' mellyet itt csak arra a' nevezeteliségre nézve akartunk említeni, hogy ezen afzszonyság ennekutánna is *Dorset* *Hertzeznének* fog neveztetni, olyan rendtartás lévén ezen országban, hogy ha egygy nemes afzszonyság magánál alább való rangú férfihoz menyen feleségül, a' maga előbbeni titulussát és méltóságát tartja meg.

Jelentés.

Mostan folyó 1802-dik esztendő Május Hónapjának 6-dik napján, Budán Kótyavetye fog tartatni: midőn is, a' *Szekszárdi* Úradalomban fekvő *Fundi Studiorum*hoz tartozandó *Janya* nevezetű *Pulzta*, (*Praedium*) már a' *Fiskus* által meg határozott esztendei 4684 f.ból álló *Arendai* summájában először kikiáltatik, és a' többet ígérők 6 esztendeig árendába ki adattatik.